

N:o 114.

Af Herr O. N. Wagenius: Angående meddelande af vissa lagbestämmelser i fråga om ålders- och frejdbetyg rörande personer, som utom mantalsskrifningsorten söka arbetsförtjenst.

Den uti vår lagstiftning uttalade grundsatsen, att hvar och en har rätt att söka sin utkomst, hvar han kan finna den, så riktig den är, har stundom åtskilliga olägenheter med sig, som af lagstiftningen borde kunna afhjelpas. Ibland dessa olägenheter, som presterskapet och kronobetjening förnimbarast få komma i erfarenhet utaf, kan räknas den, att sådana personer, som begifva sig ifrån sin hemort, för att på annan trakt söka sig arbete, sällan lemna någon underrättelse om sin vistelseort och sällan bry sig om att uti sin mantalsskrifningsort erlægga dem påförda krono- och andra utskylder. Följden deraf blifver den, att de måste eftersökas än här och än der, och i de flesta fall utan att vederbörande kunna få rätt på dem.

Till förekommande af dessa oordningar föreslår jag vördsamt, det Riksdagen ville besluta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om utfärdande af en föreskrift af innehåll:

att personer, som begifva sig till annan ort för att söka sig arbete, alltid skola vara skyldiga att ifrån pastor i sin hemort medhafva ålders- och frejdbetyg; och

att arbetsgifvare, som antaga dem i sitt arbete, skola förbindas att affordra dem deras prestbetyg samt hos pastorsembetet i sin församling anmäla sina på detta sätt antagna arbetare och der aflemna deras prestbetyg, hvarest de förvaras under arbetarens vistelse i församlingen; samt att pastor skall ej blott föra särskild förteckning öfver sådana hos honom anmälda främmande arbetare, utan äfven underrätta pastorsembetet uti arbetarens hemort om hans närvarande vistelseort.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1884.

O. N. Wagenius,
Ledamot af Andra Kammaren.
